RUPERTUS TUITIENSIS
Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 51v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

du ut filiū suū unigenitū daret. idē in altitudine crucis exaltandū tradē. ut omis
q credit in ipso. uidel eide pars abrahe fide candē firmit tenet n peat s; habeat uitā ētnā.
f ide nanq; ille filiū optulit cū ēptarēt. et unigenitū offerebat q suscepat repmissiones. ad q
dictū ē. qa in ysaac uocabit ti sēn. arbitrans qa et a mortuis suscitare potens ē ds. Qui g credit
in filiū di unigenitū qd ds illū dedit sic pmisit. et in ēptū suscitauit. et p̄ncipē ac sal
uatorē exaltauit. hic candē cū illo possidet fidē. candēq; cēqt benedictionē. ut n peat s;
habeat uitā ētnā. Mundū sane q dilexit ds. humanū gen accepim. id ē mortuos.
mortuos scil q uenturū in fide expectauer. uiuos q iam illū siue ex iudeis siue ex gentib cre
diturī erant. Sic enī aut absq; distinctione gentilis atq; iudei uniū salit. ut omis q credit
in ipso n peat s; habeat uitā ētnā. Qd qa nichodemū l ceteros tē ēpori auditores mouere po
tat. adhuc astruit ēfirmatione subiuncta. Non enī misit ds filiū suū in mundū ut iudicet
Hoc pfecto cont carnale iudeorū opinionē intulit. Vt mundū s; ut saluet mundū ipsū.
qb ut iā dictū ē trenū regnū et carnale sclm xpo regnante spabat affuturū bellis
et cedib gentiū cruentū. uidel ut occasiones hominū pacificā s parareni victoriā.
centq; capientes eos q se cepant. Quo sensu irridendo expectabant et qdā heretici mille
annorū fabulā. et auritā atq; gemmatā in tris ierlm. instauratione tēpli. hostiarū sangui
nē. ociū sabbi. circūcisionis iniuriā. nuptias partus. liberorū educationē. epulas deli
cias. et cunctas gentiū seruitutē. rursūq; bella ac tūiphos. et supatorū neces. Cont hic ut
dixi illorū sensū q tale expectauerant regē xpm. n inq; misit ds filiū suū in mundū
ut iudicet mundū s; ut saluet mundū ipsū. Il inq; misit illū ut iudicet s; ut iudi
cet. n ut iudicet disponat. ea q in mundo s. s; ut iudicet et agat ea q salutis ēnē s.
Vnde euidā dicenti s magist dic fri meo vt diuidat mecū hereditatē respondit sic.
Homo q s me cstituit iudicē aut diuisorē sup uos. Ceterū ipsorū poti iudicū q uenienti
messya mundū iudicare gentesq; suo dnio subiugare spabat se uenisse alio loco testa
t dicēs. In iudicū ueni in hc mundū. ut n uidentes uidant. et uidentes cēci fiant.
Verumtn nec ista spualia sic iudicare tē uenerat sicē iudicatūs ē in maiestate sua. nec
sclaria l carnalia ullom iudicare habebat s; ut saluet mundū ipsū iudicando poti
q iudicatūs erat. Hac itaq; iudicii partē remota. de illo ad qd uenit iudicio pun sub
iungit. Qui credit in eū n iudicabit. Q aut n credit iā iudicat ē.
Ecce q n misit ds in mundū ut iudicet mundū. qm se dest. imo iā quasi exaltat
et pstigno posit iudicat mundū. Clare pinde qa n de omī iudicio dix.
n misit ds filiū suū ut iudicet mundū. Hā ecce iudicat. ecce discernit. Qui cre
dit in eū inq; n iudicabit. Recte. iuste. fideliter. Qui enī credit in eū hoc qq; qd sup
dix. qd p̄ apuū ē. credit. scil qd n q s ex aqua et spū sō renat sit. n possit introire in
regnū di. Hoc ille credit. et credendo festinat renasci. Renat aut iā ali homo est. iā